

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XL. Minus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

in fin. cum l. seq. ff. de dol. de jure enim communi perpetuo verum manet, quod ait, l. dolus. 10. C. de rescind. vendit. dolum ex qualitate facti, non ex quantitate pretii aestimandum esse, Ant. Fab. dec. 7. error. 10. num. 1.

CAP. XXXIX. Ministerium.

Axioma I.

Actus quilibet non ad eum, qui ministerium præstat, sed ad eum, qui ministerio isto usus est, referuntur, exempl. l. & licet 15. C. de constit. pecun. & l. quod meo 13. pr. ff. de acquir. poss. nec omnino velle credendus est ille, qui aliis ita jubentibus obsequitur, l. velle. 4. ff. de R. l.

II.

Paucis ministris ac fides utendum, nec iis, quorum fides explorata non est, arcana communicanda sunt, quinimo nec plures præsidarii possessioni imponendi, quam qui ad custodiam sufficienti l. un. C. de Apparit. Comit. Orient. Perez. ibid. n. 3. nec plures apparitores à iudicibus constituendi, aut certe citra Reipubl. sumtum. Perez. ibid. n. 4. l. 4. C. de SS. Eccles.

III.

Premiis laborum ministri, quorum opera indigemus, alliciendi, non metu terribili & necessitate libertati incongrua se alienandi. Perez. C. de Apparitor. Comit. Orient. n. 5.

IV.

Omnis gloria rerum bene gestarum Principi, non Ducibus aut aliis ministris adscribenda est. Perez. C. publ. Ledit. n. 3. q. nam ministri sunt vice principum, eorumque imago & umbra. Mev. conf. 100. n. 110.

CAP. XL. Minus.

Axioma I.

Minus solvere & omnino non solvere sunt paria. arg. l. 3. §. 1. Commod. Belford. lib. 2. conf. 19. num. 66.

II.

Minus fecit, qui nihil ejus, quod promissit, fecit, quam qui incepit quidem, & negotium inchoatum reliquit imperfectum. lib. 32. l. 101. ubi Gædd. num. 1. de V. S. plus enim abest illi, qui nihil, quam qui aliquid recepit, l. amissi 52. ff. de fidei. l. decem 116. de V. O.

III.

Minus potest, cui plus concessum est.

Limita: si in minori non militet eadem ratio. Ita enim fiscus rem communem invito socio potest vendere, non autem obligare vel oppignorare. Perez. C. de vendit. rer. fise. n. 7. nec locare aut jus communis hypotheca remittere. Id. n. 8. nec in emphyteusin vel feudum dare. Brunnem. C. cod. tit. in fin.

IV.

Minus majori inest. Hinc Senator, qui fit Imperator, nihilominus Senator manet l. 8. C. de dignit. & ad majorem dignitatem ascendens minorem non amittit, l. 3. C. eod. Perez. C. eod. n. 61.

CAP. XLI. Minorennitas, Minor.

Conf. Rubr. Curator.

Axioma I.

Minorennitas non operatur quidquam in his, quæ non dependent à voluntate ejus qui est minor, l. 1. in princ. & l. magis puto 5. ff. de rebus eorum. Bart. in l. qui Roma. §. coheres. de V. O. Octavian. Simoncell. in tr. de decret. ceterisque solemnitatibus, lib. 22. tit. 6. num. 108. Vultejus 3. conf. Marpurg. 29. num. 237.

II.

Minoris conditio melior est quam mulieris. l. ult. in princ. ad SC. Vellejan. Ant. Fab. in C. suo de fin. 5. n. ult.

III.

Minori in jure erranti æque subvenitur atque si erraret in facto, l. interdum 29. ff. de condit. indeb. quem textum ad hoc citat Castrensis. conf. 142. n. 1. volum. 1. v. Vult. 3. conf. Marp. 29. num. 161. quia jura ignorare præsumitur, l. regula 9. §. 1. ff. de jur. & fact. ign. Bald. in l. conditio. num. 3. C. de Usucap. pro empt. etiam si de lucro perdendo traheret. Alex. conf. 26. ante fin. vol. 7. quem allegat & sequitur Cravetta consil. 192. num. 5. & consil. 792. num. 5. & seqq.

IV.

Minor non debet habere potestatem in majorem. cap. penult. extr. de major. & obed. Minori enim ut serviat major, nulla justitia est. c. est ordo 12. 33. quæst. 5. sed potius minor à majori exemplum capere debet. cap. cum ex eo 14. extr. de penit. & remiss. potest tamen minor se opponere majori, imò unus multis, cum modò justam causam ostendat, cap. ex parte 10. extr. de concess. preb. imò sapientissimè ejus conditio est melior, quia hic eligit, major autem concludit. cap. 1. extr. de paroch. Minor tamen ex causa potest gerere magistratum l. 1. ff. de Decur. si scil. civium copia non sit l. 2. C. qui ætate. Perez. ibid. n. 5. Imò ad officia publica gerenda minor 20. annos scil. natus admittitur. l. 2. §. Senatores C. de his qui veniant ætatis. imò pro quovis liberorum annis minori quoad suscipiendas dignitates remittitur l. 2. ff. de minor. Perez. C. qui ætate num. 6.

V.

Minor pars tenetur facere, quod major facit, cap. ex parte 28. extra de censib. Intelligi scilicet in terminis habilibus. Unde quando minor pars dignum, major autem indignum eligit, valet minoris partis electio. cap. congregati 53. cap. Ecclesia 57. extr. de Elect.

VI.

Quicumque actus in majori ætate gestus non infert necessariam approbationem gesti in minore ætate, ex eo non præsumitur ratihabitio. Vel: Quoties actus in majore ætate gesti alia conjectura capi potest quam approbationis, toties ea non præsumitur.

Ratio: quia ratihabitio in dubio non præsumitur sed probanda, præsertim in casu, ubi agitur de læsione vitanda & renunciatio- ne beneficii restitutionis in integrum, quæ